

պատմական

Պնդիանցական խնդիրներին վերաբերող բանավէճերն անձնաւուելը մի նարդու անձով դայմանաւուելը. միշտ խոսելի են համարել (ողղագրական բանավէճը 1989-1990 թթ. հմտութեան անձնաւուել էին եղանկայիւասակ Ռ. Խելանեանով): Առաւել են՝ մինչեւ այժմ ողղագրութեան հարցին վերաբերող որեւէ յօդուածն որեւէ անհատի դեմ ուղղուած չի եղել. միշտ վկարելել է բուն խնդիրն. նոյն յօդուածներիս մէջ որեւէ մէկին չեմ գրաբարել. նրա ինքնապրութիւնն էլ չեմ վիրաւուել:

շարք, աղյօ Օ. օ. Ֆ. ֆ յանձնում) այրութեան: Մրան յաջորդեցին լեզուաբան-ակադեմիկոսների հարցարույցներն ու յօդուածները (կարծեցին այս այրութեանով դասականը վերականգնում է), նրանց ու Լեզուի դետական տեսչութեան գրանցու ու բանացու վեճերը, երեացին նաև դասական ուղղագրութեան կողմնակիցների յօդուածներ: Մի խօսքով, ուղղագրական բանավեճը վերսկսուեց, ամէն մեկը գրեց իր դաւանածն ու հասկացածը, նրանց շարքում ես ել իմը. «Ազգի» ս. թ. մարտի 5-ի և 11-ի համար-

տագրելու զայտարից: Դպրուհան, որովհետև Հայաստանի Հանրապետութեան Լեզուի օրենքն առում է, որ մեր դեռութիւնը ճգտում է հայերենի ուղղագրութեան միասնականացման, նաև այս երերի Օրենսդիրը չի հաստատել 1922 թ. ուղղագրական դիկրետը, որ նշանակում է, թէ մինչեւ միասնականացման հասնելը Հայաստանում կարելի է գրել ու տպել թէ խորհրդահայեան թէ դասական ուղղագրութիւններով: Խակ հիմա, դրս Բարսեղեանի այս յօդուածով, բանադրանքին հասնելու հաղաքանութիւնը

παντηρηδωματική παγκόσμια αποθήκη της Ευρώπης. Η παγκόσμια αποθήκη της Ευρώπης στην Αθήνα είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη και η δεύτερη μεγαλύτερη στον κόσμο.

Իր «ձեռքի հասած» միևս «գրութիւնները» շնորհաւորված մի համաօս ուղերձ է որ աշխատած սիմնարկի անունից «յիել» ևմ իր պողին աշխատող մի ակադեմիկոսի յորելեանի առիրով (նոյն առիրով նոյն իիմնարկը կազմակերպել էր նաև անկեղծ ու սրասուչ մի միջոցառում). ակադեմիկոսը սահացրել է որդութեանորի «ձեռքը» (որանից եւեամ է, թէ նրա համար

հաղթանակ կամ
բարոզչական
վակուում

Թարմ որակներով եւ բացարություն-ներով բնութագրվող նորազույն դաշ-մուրյունը Վաղուց արդեն այլ կարգա-վիճակով է դիտում նախկին կարծես հարացած ծեմարտությունները, դա-հանջելով ամեն հարցի համար նոր լուծումներ։ Սասնավորադիս ռազմի դաշտում արձանագրված ակնհայտ հաջողությունները այսօր չեն կարող ընդունվել որպես հաղթանակ, խանի դեռ «Վավերացված» չեն միջազգա-յին առումով եւ զուրկ են համարա-տասխան ներկայացումից։ Միջազգա-յին հասպակական կարծիքի ծեւա-վորմանն ու նորոգմանն ուղղված դե-տական հարզջությունը ցանկացած եւկրի կարեւորագույն եւ բախտորու գործին է, խղափական սուրբեկս դառ-նալու գրավականը։ Այնուամենայնիւ մեզանում արդեն հանցավոր մի ժա-մանակահատված հիշյալ գործին նետքած է մի կողմ եւ անհիմն լոու-րյամբ փորձում է ինչ-որ բան աղա-ցուցել։ Միեւնույն ժամանակ հարեւան եկրում այն օգտագործվում է առավել նոյատակալաց եղանակով, ինչով եւ աղահովվում է իրողության ուրիշ դատկեր եւ ոազմական անհաջողու-թյունների լավագույն փոխհատուցում։

Ներ» և դահական կտօնի ստարօւրից մեկը և որդես տարածաշրջանի կայունացման գործոն, առնվազն, հավասարեցնել Ետոնային Դարաբաղի «հաշին», Ավելին, Ռուսաստանի և ԱՄՆ դիվանագիտական հակամարտության ծնունդ «նավթի հարցը» ներկայում ավելի ու ավելի հաճախ է դիմում որդես Կոմկասը «հավասարակոռող» գլխավոր միջոց Կաստյան դրդությունից առատեղեկավական ալիքը արդեն հասել է շահագրգիռ ցամաքներ, այլակերպելով հայաստանյան իրականությունը: «Սուկովսկի Եռվուսի» դարբեականը իր վեցին համարում գրում է: «Ետոնային Դարաբաղը Դայաստանի համար ազգային արժանադարձության խնդիր է. Միակ բանը, որն այսօր կարող է մեղմել Դայաստանի անզիջողականությունը, իր Տարածուվ նավթամուղի մոջուն անցկացնելու խոստումն է»: Աներեակայելի անտեղյակություն... Նման կարծիքի են այսօր ոչ միայն ռուսաստանցի և աղքածածնցի լրագրողները: Իրեւ ամերիկան դիվանագիտության հաղքանակ ներկայում «մոռացության և մատնված» Դարաբաղի հիմնահարցի եռորդունը, և դա այս դեմքում, եթե ՀՀ դաշտամության նախարար Վազգեն Սարգսյանը միանանակորեն ասել է: «Այն դեռությունները, որնն ուարտավորություն են դարախանանավորյուն են կրուն հարցի լուծման գործնքացում,

րող ինանան, որ Դարաբաղը շահու ստորադասել նավքի շահերին չի սացվի: Դակառակ դեմում Դարաբաղը կվերածվի դարձիզանական մի երկի, որտեղ ամեն ով բարոյական իրավունք կունենա վարվելու այնուեւ, ինչորեւ կամենում է Այսօր մեկ-երկու անուան կրակոց սահմանագլխին կարող է փոխել մեծ նավքային ծրագրեր»: Մինչդեռ թերված միտքը, որուես դաշտնական ժամանակակից է, ինչ-ինչ դաշտաներով դուրս չի գալիս մեր երկրի սահմաններից եւ նույն չի գործում Խաղաթական ցրջանառություն: Դեմքանից լինում է այն, որ «Դայասանը կրկին դեմ է դուրս գալիս Խաղաթական ծրագրերին եւ ապակայունացնում Խավիճակը»: Մի՞րե հնարավոր չէ լինել հետեւդական անարձագանի շրողնեղով աղաստեղեկավորյան ոչ մի ալիք: Փաստ այն է, որ գործին կոչված այսաները այսօր անզոր են իրականացնելու իրենց առամելուրյունը: Խանջի չունեն ոչ մի սակագին միջազգային դիվանագիտուրյան բորսայում: Զավեցան այն է, որ մենք գործնականում կորցնում ենք Սփյուռքը իր բոլոր լօներով հանդերձ: Այս դարձայում միանգամայն թնական եւ կարեւոր է թվում «Դարաբաղ-Դայասան-Սփյուռք» լրատվական գործակալուրյան ստեղծման գաղափարը: Գաղափար, որը համորանի մեր դեմքան կառուցների ծննդել է «Երեւանից» (լրագրողների միջազգայում) եւ որին աջակից են ԼՂՀ բոլոր լրատվամիջոցները, ինչորեւ նաև առանձին նախարարություններ, ԼՂՀ Աժ դատագամավորներ եւ այլն: Եթե եւ ժամանակակից առաջնային տեղեւասու-

Answers to questions

Աւատը սր ուրբ բանով. ուշիա-
ի նման դասմում են. իր՝
1989-1990 թթ. մի օր ոյրին ինքը Ռ.
Հայանեանին սփոքի է իր թելադր
գրել դասականով. իսկ Եւ-
սանեանը հարիւտու ուղղագրա-
կան սխալներ է արել: Մրա՝ ճիշ-
աննիւ լինելն է բողոքում են դա-
մողների խղճին եւ ուզում. որ ոյր-
ին այս մի «գրութեան» դա-
սասխանը համոզուած են լինե-
լու և գրի նրա իսկ ուղղագրու-
թեանը. աղա իր գրածի մեջ մի
սխալ իսկ չգտնուի: Երեւ սրանով չգ-
րի. հասկանալու ենք. որ չի կարող
են որ «Արցն իր ահից է զռում».
որովհետեւ վերջին «Գարուն» ամ-
սագրի կազմակերպած են նոյն
ուղղագրութեան խնդրին նուիրուած
«կլոր սեղան» բանակուի ժամա-
նակ իր ոճով կանչեց (բառիս ի-
մասք գրաբարին է). «Ի՞նչ է ու-
զում մեզանից. բողեք սովորեցնենք
էլի»: Երեւ սրան անելացնելու լի-
նենք նաեւ այն ճշմարտութիւնը. որ
ուրիշին մի բան սովորեցնելուց ա-
ռաջ նոյն բանը նախ ինչդ ոլեմ է
սովորես. աղա յօդուածիս դասա-
կանով դասասխանելը դառնում է
սիլոդողական:

Ակամայ դատասխան սխալախոյզին

Բայց այսօր հարկադրուած են
դաշտանուելու գրդարժութիւնից
և ակամայ ընուռելու որու մարդ-
կանց վարուելակերպը (կրկին, ի
սարքերութիւն իրենց, աշխատելով
որևէ մեկին չմիրաւորել գրել ճշմա-
րիս իրողութիւնը):

Հետազոյ շարադրանքիս մէջ անհարկի բացառութիւններ չտպու համար ոլէս է նախ դասմեն. թէ ինչու եւ ինչողևս վերսկսուեց 1990 թ. վեցին մարտ ուղագրական բանալենք. Միմեանց եւ աւխարհի հետ հաղորդակցուել կարողանալու համար վաղուց ի վեց մեզ ոլէս էր «համակարգչային հիմնօրինակի» (ԱՏԱՆԴՎԱՐԾԻ) հիմքը մեր գրանցանենք ընդհանրականօրեն ընդունելի շարքը. Հիմնօրինակը ոլէս է ընդունի ԱՏԱՆԴՎԱՐԾԻ գարշութիւնը. գրանցանենք շարքը Լեզուի դետական ժաշութիւնը անցեալ շարուայ կեսերին առաջինը դիմեց Երկրորդին. սա էլ իրեն կից խորհրդակցական մարմնին Հայոց լեզունի բարձրագոյն խորհրդին.

Վեցինիս նախագահ ակադ. գ.
Զահորկեանը ինչոր «վորտ խորհր-
դում» հարցը «իիմնաւրապէս»
նախաղաւառասելոց յետոյ. մի օր.
Երբ «Բարձրազոյն» խորհուրդը
«յարմար» ներկայութիւն ուներ,
դրեց ոչ թէ բնաւրկման. այլ
բուեարկման (այլ կերպ մասնակտե-
րից ունեէ մէկին էլ խօսել շրողեց)
և իր սիրած եղանակով «անցկաց-
րեց» հայերէնի 40 սառանոց մի այ-
րուրին մեծատառ և փոքրատառ
«ԵՎ. եւ» ով ու նոյնողիսի «Ռ. ու»
ով. Բողոքնելով. դէմ բուեարկեց եր-
կու հոգի (տողերիս հեղինակը և Յ.
Զաքարեանը). Ֆեռարդի սացուեց
հանրաղետուրեան նախագահի
այս «իմաստոն» վճոին վերաբերող
առարկութիւն առաջարկութիւնը
«հանել մեծատառ ԵՎ. Ռ. փոքրա-
տառ ու իսկ կցազիր եւ-ը դնել օ-
ժանդակ նշանների շարժում»:

Խնդիրն արծարծման դրուեց էլի խմասուն ծնուզ. Եթէ հանրապետութեան նախագահի առաջարկն ընդունենք. առյա. մեր նախկին ոռուումը վերանայած լինելով. յարգած չենք լինի ինքներս մեզ (հայերնի հարցերում այս Բարձրագոյն խորհրդից բարձր բան չկայ). իսկ եթէ առաջարկութիւնը մնամանք. յարգած չենք լինի հանրապետութեան նախագահին. որ նոյնույն դատաւած չէ: Այս հիմքի վրայ հարզը բուշարկման դրուեց հետեւալ ծնակերդումով. «Ովքեր են համաձայն վերանայելու մեր առարկուած ոռուումը». ներկաների մեծ մասը 14 հոգի կողմ բուշարկեցին. նոյն դատին էլ Բարձրագոյն խորհրդի նախագահը զայրացած

ընդհատեց նիսր և հեղացաւ։
Եւսոյ Տեսութիւնը Սամակա-
ների վաշուրեանն ուղարկեց բա-
նական ՀՔ տառանոց (նաւոցեան

ներում, սարքեր վերնազիր ունեցող յօդտածներով ներկայացրի Մ. Արեգեանի «Գրաբարի երկարաբներ» ուսումնասիրութեան (1890 թ.) ուղղագրական հատաժամքը, արածու բաղուածեները երեմնակի կալակցելով անհրաժեշտ բացարձիւններով։ Յաջորդած օրերին երեմն բում էր, որ Բարձրագոյն խորհրդի որու անդամներ բարեւ չեն տեսնում ով օր կ համալսարանի որդոթեսուր Յովհաննես Բարսեղեանը յարձակուեց Վրաս. «Այս դու ինչո՞ւ ես զործով չես զրադում»։ Զիասկացայ ու զարմացայ. իրեն չեմ աշակերտել. իրա ճանաչել ենք այս Բարձրագոյն խորհրդում. ի՞նչ իրաւունքով դէք է իմ անելիին ինքը որուի յարգեցի սարիքը և ներեցի անզուսդ խօսքը. Բայց երեխ շոէք է անէի. ուռիմիեսն հետազայտմ էլ շարունակեց նոյն ոճը աղաս տեսայ ու մարդն այդու է խօսում բոլո նրանց հետ. ովքեր իր ասածի հակառակն են մշածում.

կում է, ակադեմիկոս Զահորեանը վստահ է, որ «մեր ուղղագրութիւնը ընդհանրապէս լաւ վիճակուն է», նաև համոզուած է, որ դասական ուղղագրութեամբ «օսարազգի քառերի ու յատուկ անունների» տառադարձումն անհնար կլինի»: Սա է այդ յօդուածի բովանդակութիւնը: Օրարերի խմբագիր Յ. Աւեսինեանը կից սինակուն դատախանել է այս մեջադրանների ու «փաստարկների» մեծ մասին (միւսներին անդրադառնալն էլ անհմաս եմ համարում), քայց չեր կարող դատախանել վեցին դարբերութեանը, որ առանց անուն տալու վերաբերում է ինձ:

Եփ նախ բացատեմ. մի խնի
ամիս առաջ մեր մարտնչող լեզուա
բաններն աշխատում էին մամովյ
և հեղինակների վրայ բռնանալ ե
բանադրել Հայաստանում դասա
կան ուղղագրութեամբ որեւէ բա

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

Եր շարադրանիք սկզբում ակ-
նարկելով իմ յօդուածները «Ազգ»-
ին մեղադրում է տպագրած լինելու
համար «անցեալի անուանի զիտ-
նականների ու գործիչների հաս-
ցեին արուած ստայօդ յայտարարու-
թիններ». շփաստարկուած և վիրա-
տրական բնուրագրումներ»։ Յօ-
դուածներ կրկին կարդալով, տմւն
ու կարող է համոզուել, որ այս ան-
բողջը ծնուել է դրոժեառորի մաժի եւ-
կունեով, ուսի և իմ գրածների հետ
կատ չունի։

Եր գրուածի վերջում է ինձ հա-
մարում և «Արեղեանին Արեղեանի
դեմ հանած և զիտական բանավե-
ճին 1920-ական բուականների տա-
դաբական աղտևդորթինը խառնած
մի անձնատրութիւն»։ Ըստումնա-
ւուս այս բառագանձին ու ոճին ուսէ
շդարձնենք և ուղղենք, ես Արեղեա-
նին Արեղեանի դեմ շեմ հանել
այլ խորհրդահայ ուղղագրութեան
նուան «ստայօդ յայտարարութիւններ». շփաստարկուած և վիրատրու-
կան բնուրագրումներ» չեն նորիւել։ Լեզուարանին հարցնենք դասմա-
կան ո՞ր իրադարձութիւնն է ոյա-
մական իրականութիւնից (իր աղ-
տևդորթիւնից) կտրուած լինում։ Խու-
որ դեկրետը բաղաբական տայլ եւ-
ապացուցուած է թէ ուրիշ տաշելի-
նի թէ իմ յօդուածներում իմ ի՞ն-
մերն է, որ իրենք կարդում և շե-
ուզում հասկանալ:

Անցնում է առաջ և ինձ համարում «դասականի ամենալաւ ինձ ցողմերից», որ «իր բոլոր դաշտեական փաստաբութերը գրում է այս ուղղագրութեամբ. ոչ միայն այս տեղ այնտեղ յղած իր սխալաւագրութիւններում, այլև երեք բաղադրիչից բաղկացած իր անոն-ազգանուան մէջ անզամ դեռ ուղղագրեկան միասնութեան չի հասել»; Տաս ինչ է, յետոյ ենք տեսնելու, բայց աւելի ուշագրաւ փաստ է դա գրու շարունակութիւնը. «մեր ձեռնանցած գրութիւններում այդ եռաղադրիչներից մէկը միշտ դասկանին հակառակ այսինքն ուղղագրութեամբ է գրուած նում»: Այսու սարֆելով, որով սուրբ հասնում է իր ճարզարեական եզրայանզմանը. «Գէ եկ ո Լեռ Հախվերդեանի ոլու հին ուղղագրութեան անցնելը աղետալի ճանապարհ մի համարի»:

ինչ արօտ ունի իր յորսանաօք. այս
ձեռքն էլ իր հերթին դուր շնկած քա-
ռուրի ու տաների տակ զայրացած
զգումներ և արել հերթական զայ-
րյաբի դասին այդ բուղը ցոյց
տուեց ինձ եւ ուրիշների). Մրանցից
էլ իրաւացի է միայն ազգանուանս
«Տէ՛» բաղադրիչի եռվ գրուած լի-
նելը: Այս է ամբողջը: Խսկ առելի
լիակատար ճշմարտութիւնը հետե-
ւալն է. գրադուած լինելով, ուղեր-
ծը հեռախօսով թելադրել եւ ուս-
տասել եմ խնդրել մի աշխատակ-
ցիս. որ նոյնույն էտաղեկով (ժամա-
նակը կարծ էր), դասականին շաս-
կաթ շինելով ու կրկին եւկո ող-
դագրութեան զոգահետ զուծածու-
թեան ուստածով վրիոյել և խսկ-
ես. յորեկիարին մատուցելու համա-
տանիկոց առաջ չեմ կարդացել
հանդիսութեան ժամանակ էլ նկա-
տելով. որուել եմ «զորիինը» շկեղ
տուել: Այս բոլորն էլ իրաւ և զուծա-
ցուել որդիսպի որովհետոն իրա-
ւունք ունենայ անելու վերոբեւա-
մարզաւորինը:

Եր զործն է ու իր խղճի: Խակ յան ու մասհոգորիւնն այլ է: «Հանդէս ամսօրեայ» ն եւս և որի բների կազմած «Տեղանուններ քառարանը» գրախօսելիս հեղինակներից մեկի անունը այսպէս է գրել «Հ. (3.) Բարսեղիան». Ռովհետեւ չի իմացել այդ հեղինակը Համբարձո՞ւնն է. Հայրի՝ կը Յակով քը. թէ Յովիանները (որ է)

Աւարտեմ մի ուրիշ բանով. հետիարի նման դատմում են. իցր. 1989-1990 թթ. մի օր դրոֆեսորը Ռ. Խելանեանին սիխոլել է իր թելադր գրել դասականով. իսկ Խելանեանը հարիւրայու ուղղագրական սխալներ է արել. Մրա ճիշտանիք լինելու և բողնում եմ դատմողների խղճին եւ ուզում. որ դրոֆեսորն այս մի «գրութեան» դասախանը համոզուած եմ լինելու և) գրի նրա իսկ ուղղագրութեամբ. աղա իր գրածի մեջ մի սխալ իսկ չգտնուի: Երեւ սրանով չգրի. հասկանալու ենք. որ չի կարող եւ որ «Արջն իր աեից է զռում», որովհետեւ վերջերս «Գարուն» ամսագրի կազմակերպած եւ նոյն ուղղագրութեան խնդրին նուիրուած «կլոր սեղան» բանակոտի ժամանակ իր ոճով կանչեց (բառիս իմաստը գրաբարին է). «Ի՞նչ է ուզում մեզանից. բողեք սովորեցնենք էլի»: Երեւ սրան աւելացնելու լինենք նաեւ այն ճշմարտութիւնը. որ ուրիշին մի բան սովորեցնելուց առաջ նոյն բանը նախ ինք ոլեմ է սովորեն. աղա յօդուածիս դասականով-դասախանները դառնում է սիխոլական:

ՀԵՇ 5

Պարող ինձանան, որ Դարաբաղի շահում ստորադատել նավքի շահերին չի սացվի: Դակառակ դեղուում Դարաբաղը կվերածվի դարտիկանական մի երկի, որտեղ ամեն ու բարոյական իրավունք կունենա վարվելու այնողես, ինչորեւ կամենում է Այսօր մեկ-երկու աննեան կրակոց սահմանագլխին կարող է փոխել մեծ նալքային ծագեր»: Մինչդեռ ըեղած միտքը, որուս դատանական ժամանելու, ինչ-ինչ դատանուներով դուրս չի գալիս մեր երկի սահմաններից եւ նույն չի գործում հաղահական ցըանառություն: Դետեամբը լինում է այն, որ «Դայասանը կրկին դեմ է դուրս գալիս խաղաղատեր ծագերին եւ աղակայուացնացնում իրավիճակը»: Մի՞քեւ հնարավոր չէ լինել՝ հետեւղական՝ անարձական չըրդնեղով աղատեղեկատվության ոչ մի պիտի: Փաստն այն է, որ գործին կոչված այսանունը այսօր անզոր են իրականացնելու իրենց առանձիւթյունը. խանջի շնորհն ոչ մի սակագին միջազգային դիվանագիտության բուրսայում: Զավետըն այն է, որ մենք գործնականում կորցնում ենք Ամիյուութ իր բոլոր լժակներով հանդերձ: Այս դարագայուն միանգամայն թեական եւ կարեւոր է թվում «Դարաբաղ-Դայասան-Սփյուռ» լրատվական գործակալության ստեղծման գաղափարը: Գաղափար, որ համորան մեր դետական կառույցների ծննդել է «ներթափ» (լրագրուների միջավայրում) եւ որին աջակից են ԼՂՀ բոլոր լրատվամիջոցները, ինչորեւ նաեւ առանձին նախարարություններ, ԼՂՀ Աժ դատամավորներ եւ այլն: Ծիծ եւ ժամանակակից նախարարությունները սկզբանու-

Օ նաև սովորութեան

ԳԵՐԵԶ ՏԵՐ-ՎԱՐԴԱԿԵՐԸ
(Եռարադադրիչ անուն
Ճիշտ կը գրի)

